

การศึกษาทฤษฎีอีเกอโรฟ

3.1 ทฤษฎีอีเกอโรฟ เมื่อ E เป็นเมเชอเรเบิลเซตใด ๆ

จากทฤษฎีอีเกอโรฟ จะเห็นว่า ถ้า E เป็นเมเชอเรเบิลเซตใด ๆ โดยทั่วไปแล้วทฤษฎีอีเกอโรฟไม่สามารถนำมาประยุกต์ได้ ถึงตัวอย่างที่ได้นำแสดงแล้ว Bartle [4] ได้ขยายทฤษฎีอีเกอโรฟออกไปสำหรับลำดับของเมเชอเรเบิลฟังก์ชัน $\{f_n\}$ ที่สอดคล้องคุณสมบัติบางประการ โดยไม่คำนึงถึงว่า $m(E)$ จะไฟไนต์หรือไม่ (ดูทฤษฎี 3.1.1 ข้างล่าง)

สัญลักษณ์ ให้ $f_n, f: E \rightarrow R_e$ เป็นเมเชอเรเบิลฟังก์ชัน, $\forall n \geq 1$ f_n และ f ไฟไนต์ a.e. บน E , $\forall n \geq 1$ แล้ว สำหรับแต่ละจำนวนจริง $\alpha > 0$ และแต่ละจำนวนเต็มบวก n ให้

$$E_n^f(\alpha) = \bigcup_{i=n}^{\infty} \{x \in E: |f_i(x) - f(x)| \geq \alpha\}$$

พรอปโพซิชัน 3.1.1 ให้ $f_n, f: E \rightarrow R_e$ เป็นเมเชอเรเบิลฟังก์ชัน, $\forall n \geq 1$, f_n และ f ไฟไนต์ a.e. บน E , $\forall n \geq 1$ แล้ว สำหรับแต่ละจำนวนจริง $\alpha > 0$ และสำหรับแต่ละจำนวนเต็มบวก n จะได้ว่า $E_{n+1}^f(\alpha) \subset E_n^f(\alpha)$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

พิสูจน์

สำหรับจำนวนจริง $\alpha > 0$ และจำนวนเต็มบวก n ให้ $y \in E_{n+1}^f(\alpha)$ จะได้ว่า

$$y \in \bigcup_{i=n+1}^{\infty} \{x \in E: |f_i(x) - f(x)| \geq \alpha\}$$

$$y \in \bigcup_{i=n+1}^{\infty} \{x \in E: |f_i(x) - f(x)| \geq \alpha\} \cup \{x \in E: |f_n(x) - f(x)| \geq \alpha\}$$

$$y \in \bigcup_{i=n}^{\infty} \{x \in E: |f_i(x) - f(x)| \geq \alpha\}$$

$$y \in E_n^f(\alpha)$$

$$\text{ดังนั้น } E_{n+1}^f(\alpha) \subset E_n^f(\alpha)$$

□

นิยาม 3.1.1

ให้ $f_n, f: E \rightarrow R_e$ เป็นเมเชอเรเบิลฟังก์ชัน, $\forall n \geq 1$ f_n, f ใฟไนท์ a.e. บน E , $\forall n \geq 1$ แล้ว(ก) เรียก $\{f_n\}$ ว่า ใฟไนท์เนสเรสทริกชัน ขึ้นอยู่กับ f (Finiteness Restriction with respect to f)ถ้าสำหรับแต่ละจำนวนจริง $\alpha > 0$ จะมีจำนวนเต็มบวก n_α ซึ่ง

$$\text{ทำให้ } m(E_{n_\alpha}^f(\alpha)) < \infty$$

(ข) เรียก $\{f_n\}$ ว่า วานิชิงเรสทริกชัน ขึ้นอยู่กับ f (Vanishing Restriction with respect to f)ถ้า $\lim_{n \rightarrow \infty} m(E_n^f(\alpha)) = 0$ สำหรับแต่ละจำนวนจริง $\alpha > 0$

ตัวอย่าง 3.1.1

ให้ $f_n, f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ โดยที่

$$f_n(x) = \begin{cases} 1 & , x \in (1, \infty) \\ x^n & , x \in [0, 1] \\ 0 & , x \in (-\infty, 0) \end{cases} \quad , n = 1, 2, \dots$$

$$\text{และ } f(x) = \begin{cases} 0 & , x \in (-\infty, 1) \\ 1 & , x \in [1, \infty) \end{cases}$$

สำหรับจำนวนจริง $\alpha > 0$ ถ้า $\alpha > 1$ แล้ว ให้ $n_\alpha = 1$ ซึ่งจะได้อ

$$\begin{aligned} m(E_{n_\alpha}^f(\alpha)) &= m\left(\bigcup_{i=1}^{\infty} \{x \in \mathbb{R} : |f_i(x) - f(x)| \geq \alpha\}\right) \\ &= m(\emptyset) \\ &= 0 < \infty \dots\dots\dots (1) \end{aligned}$$

ถ้า $\alpha \leq 1$ สำหรับแต่ละ $x \in (-\infty, 0] \cup [1, \infty)$ ให้ $n_\alpha = 1$ ซึ่งจะได้ว่า $|f_i(x) - f(x)| = 0 < \alpha, \forall i \geq 1$

$$\text{ทำให้ } \bigcup_{i=1}^{\infty} \{x \in \mathbb{R} - (0, 1) : |f_i(x) - f(x)| \geq \alpha\} = \emptyset$$

$$\text{ดังนั้น } m\left(\bigcup_{i=1}^{\infty} \{x \in \mathbb{R} - (0, 1) : |f_i(x) - f(x)| \geq \alpha\}\right) = m(\emptyset)$$

$$= 0 < \infty \dots\dots (2)$$

สำหรับ $0 < \varepsilon < 1$ เลือก $n_\varepsilon \geq 1$ ที่ $(1-\varepsilon)^{n_\varepsilon} < \alpha$

ดังนั้น $m\left(\bigcup_{i=n_\varepsilon}^{\infty} \{x \in (0, 1-\varepsilon) : |f_i(x) - f(x)| \geq \alpha\}\right) = m(\emptyset) = 0 \dots (3)$

จาก (1), (2) และ (3) จะเห็นว่า $m(E_n^f(\alpha)) = 0, \forall n \geq n_\varepsilon$

ทำให้ $\lim_{n \rightarrow \infty} m(E_n^f(\alpha)) = 0$

แสดงว่า $\{f_n\}$ วนิหิงเรตริกชัน ขึ้นอยู่กับ f

ทฤษฎี 3.1.1 ให้ $f_n, f : E \rightarrow \mathbb{R}_e$ เป็นเมเชอเรเบิลฟังก์ชัน, $\forall n \geq 1$

f_n และ f ไฟไนท์ a.e. บน $E, \forall n \geq 1$ ดังนั้น ข้อความต่อไปนี้ จะสมมูลกัน

- (i) $\{f_n\}$ ไฟไนท์เนสเรตริกชัน ขึ้นอยู่กับ f
และ $\lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x) = f(x)$ a.e. บน E
- (ii) $\{f_n\}$ วนิหิงเรตริกชัน ขึ้นอยู่กับ f
- (iii) $f_n \xrightarrow{\text{a.u.}} f$

พิสูจน์ (i) $\implies$ (ii) สำหรับจำนวนจริง $\varepsilon > 0$

ให้ $C_n(\varepsilon) = E - E_n^f(\varepsilon) = \bigcap_{i=n}^{\infty} \{x \in E : |f_i(x) - f(x)| < \varepsilon\}$

และให้ $C = \{x \in E : \lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x) = f(x)\}$

จะได้ว่า $C = \bigcap_{\varepsilon > 0} \bigcup_{n=i_0}^{\infty} C_n(\varepsilon), \forall i_0 \geq 1$

ดังนั้น $C \subset \bigcup_{i=1}^{\infty} C_n(\varepsilon)$

ทำให้ $E - C \supset E - \bigcup_{n=1}^{\infty} C_n(\varepsilon)$

$$\begin{aligned} E - \bigcup_{n=1}^{\infty} C_n(\varepsilon) &= \bigcap_{n=1}^{\infty} (E - C_n(\varepsilon)) \\ &= \bigcap_{n=1}^{\infty} \bigcup_{i=n}^{\infty} \{x \in E : |f_i(x) - f(x)| \geq \varepsilon\} \\ &= \bigcap_{n=1}^{\infty} E_n^f(\varepsilon) \end{aligned}$$

เนื่องจาก $\lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x) = f(x) \quad \text{a.e. บน } E$

จะได้ว่า $m\left(\bigcap_{n=1}^{\infty} E_n^f(\varepsilon)\right) \leq m(E - C) = 0$

จากพรอปเพอซิชัน 3.1.1 , $E_{n+1}^f(\varepsilon) \subset E_n^f(\varepsilon)$, $\forall n \geq 1$

และจาก $\{f_n\}$ ฟีไนต์เนสเรสทริกชัน ขึ้นอยู่กับ f

ทำให้ได้ว่า จะมี n_ε ซึ่ง $m(E_{n_\varepsilon}^f(\varepsilon)) < \infty$

โดยพรอปเพอซิชัน 2.1.2 จะได้ว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} m(E_n^f(\varepsilon)) = m\left(\bigcap_{n=1}^{\infty} E_n^f(\varepsilon)\right) = 0$$

ดังนั้น $\{f_n\}$ วานิชชิงเรสทริกชัน ขึ้นอยู่กับ f

(ii) $\implies$ (iii) ให้ $\varepsilon > 0$, ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} m(E_n^f(\varepsilon)) = 0$

สำหรับจำนวนจริง $\delta > 0$

เลือก n_k ที่ $n_1 < n_2 < n_3 < \dots$ และ $m(E_{n_k}^f(\varepsilon)) < \frac{\delta}{2^k}$

$$\text{ให้ } B_\delta = \bigcup_{k=1}^{\infty} E_{n_k}^f(\varepsilon)$$

$$m(B_\delta) = m\left(\bigcup_{k=1}^{\infty} E_{n_k}^f(\varepsilon)\right) < \sum_{k=1}^{\infty} \frac{\delta}{2^k} = \delta$$

$$\text{จะได้ } m(B_\delta) < \delta$$

ถ้า $x \notin B_\delta$ แล้ว $x \in E_{n_k}^f(\varepsilon)^c$, $\forall k=1,2,\dots$

$$\text{ดังนั้น } |f_{j_k}(x) - f(x)| < \varepsilon, \forall j_k \geq n_k, \forall k=1,2,\dots$$

นั่นคือ สำหรับแต่ละจำนวนจริง $\varepsilon > 0$ จะมีจำนวนเต็มบวก n_k

$$\text{ซึ่งทำให้ } |f_{j_k}(x) - f(x)| < \varepsilon, \forall j_k \geq n_k, \forall x \in E - B_\delta$$

จะได้ $f_n \rightarrow f$ แบบยูนีฟอร์ม บน $E - B_\delta$

$$\text{ดังนั้น } f_n \xrightarrow{a.u.} f$$

$$(iii) \implies (i) \text{ ให้ } f_n \xrightarrow{a.u.} f$$

ดังนั้นสำหรับแต่ละจำนวนเต็มบวก k จะมี $B_k \subset E$ ซึ่ง $m(B_k) < \frac{1}{k}$

และ $f_n \rightarrow f$ แบบยูนีฟอร์ม บน $E - B_k$

$$\text{ให้ } B = \bigcap_{k=1}^{\infty} B_k$$

$$\text{จะได้ } m(B) = m\left(\bigcap_{k=1}^{\infty} B_k\right) < \frac{1}{k}, \forall k$$

$$\text{ดังนั้น } m(B) = 0$$

ถ้า $x \notin B$ แล้ว $x \in B_k^c$ สำหรับ k บางตัว

ทำให้ $x \in E - B_k$ ซึ่ง $\lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x) = f(x)$

ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x) = f(x)$ a.e. บน E

ให้ $\alpha > 0$

สำหรับแต่ละจำนวนจริง $\varepsilon > 0$ จะมี $B_\varepsilon \subset E$ ซึ่ง $m(B_\varepsilon) < \varepsilon$

และ $f_n \rightarrow f$ แบบยูนิฟอร์ม บน $E - B_\varepsilon$

ทำให้ $\{x \in E : |f_n(x) - f(x)| \geq \alpha\} \subset B_\varepsilon$

สำหรับทุก n เมื่อ n ใหญ่เพียงพอ

ดังนั้น จะมีจำนวนเต็มบวก n_α ซึ่ง $\bigcup_{i=n_\alpha}^{\infty} \{x \in E : |f_i(x) - f(x)| \geq \alpha\} \subset B_\varepsilon$

ทำให้ $E_{n_\alpha}^f(\alpha) \subset B_\varepsilon$

ซึ่งจะได้ $m(E_{n_\alpha}^f(\alpha)) < \varepsilon < \infty$

ดังนั้น (f_n) ฟีไนต์เนสเรสเทร็กชัน ขึ้นอยู่กับ f

□

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

3.2 ทฤษฎีอีเกอโรฟ บนโคเมน $[0, 1]$ สำหรับระบบแบบต่อเนื่องของเมเชอเรเบิดฟังก์ชัน

สำหรับทฤษฎีอีเกอโรฟนั้น $\{f_n\}$ เป็นลำดับของเมเชอเรเบิดฟังก์ชัน ต่อไปนี้จะเป็นการศึกษาทฤษฎีอีเกอโรฟ บนโคเมน $[0, 1]$ สำหรับระบบแบบต่อเนื่องของเมเชอเรเบิดฟังก์ชัน ซึ่งทฤษฎีนี้เป็นแบบฝึกหัดข้อ 13 หน้า 62 ของ [7]

ทฤษฎี 3.2.1 ถ้า $f^* : [0, 1] \times (0, 1) \rightarrow R_e$ และสำหรับแต่ละ $x \in [0, 1]$

ให้ $f_h(x) = f^*(x, h)$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง สำหรับ $h \in (0, 1]$

$f_h : E \rightarrow R_e$ เป็นเมเชอเรเบิดฟังก์ชัน, $\forall h \in (0, 1], f_h$ ใฝ่ใน

a.e. บน $[0, 1], \forall h \in (0, 1]$ และ $\lim_{h \rightarrow 0^+} f_h(x) = f(x)$ a.e.

บน $[0, 1]$ ดังนั้นจะได้ว่า $f_h \xrightarrow[h \rightarrow 0^+]{a.u.} f$

เนื่องจากในหัวข้อ 4.3 จะเป็นการขยายทฤษฎี 3.2.1 จากการกำหนดฟังก์ชันบนโคเมน $[0, 1]$ ออกไปเป็นการกำหนดฟังก์ชันบนโคเมนที่เป็นเมเชอเรเบิดเซตใดค่านั้นจึงไม่พิสูจน์ทฤษฎี 3.2.1 ไว้ในที่นี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved